

Alçaksın Ahmet Altan!

“Yalancının belleği güçlü olmalı” der Quintilianus.

Ahmet Altan'ın Dünya Basın Özgürlüğü Günü'nde yaptığı konuşmayı okuyunca düşündüm; Altan'ın böyle bir derdi yok. Belleğinde sorun olduğunu düşünmüyorum; yüzsüzlük, dahası alçaklık söz konusu.

Ne demek istediğime geleceğim; önce haberi özetleyelim:

Hasan Cemal'in başkanlığında kurulan Bağımsız Gazetecilik Platformu (P24), geçen yıl hayatını kaybeden gazeteci Mehmet Ali Birand anısına özel bir konuşma serisi başlattı. Konuşmaların ilkinin, 3 Mayıs Dünya Basın Özgürlüğü Günü'nde, Ahmet Altan gerçekleştirdi. İsveç Başkonsolosluğu'nun ev sahipliğinde düzenlenen Dünya Basın Özgürlüğü Günü programının diğer konuşmacıları Cemre Birand, Cihan Aktaş, M. Gökhan Ahi, Şafak Pavey ve Şirin Payzın oldular.

Gelelim Ahmet Altan'ın neler dediğine...

Şöyle başlıyor Altan konuşmasına:

“Gazetecilik nedir?

Bana sorarsanız yüzde doksan dokuzu alçaklık ve korkaklık, yüzde biri ise dürüstlük ve cesaret olan bir meslektir. Ve o yüzde birlik kısmıyla dünyayı da hayatı da değiştirmekte büyük rol oynar.

“Niye alçaktır” sorusunun cevabını vermeden önce, bu korkunç alçaklıklara birkaç tane sizin de çok iyi bildiğiniz tarihi örnek vermek istiyorum.

Sacco ile Vanzetti 1927'de cinayetten mahkum olarak idam edilen iki İtalyan anarşistiydi bildiğiniz gibi.

Suçları hiçbir zaman kesin bir şekilde kanıtlanamadı ama bu belirsizlik onları ölümden kurtarmaya yetmedi.

Niye?

Ünlü bir tarih profesörü olan Arthur Schlesinger, bu korkunç olayla ilgili çocukluk anısını anlatırken bu “niye”nin de cevabını veriyor aslında.

“O yaz New Hampshire'daki bir kamptaydım ve gazeteleri beyzbol sonuçlarını öğrenmek için okurdum. 1927 yazında dokuz yaşındaydım. Maç sonuçlarına bakmak için bir Boston gazetesi aldım ve anlatamayacağım bir şokla ‘Sacco ve Vanzetti idam edildi’ başlığını okudum. Kamp yöneticilerinden birinin diğerine o sırada ‘Allaha şükür bu piçleri hallettiler sonunda’ dediğini duydum.”

O kamp yöneticisini böyle insafsızca, vicdansızca, rezilce konuşuran işte o sözünü ettiğim basının alçaklığıdır.

Sıradan bir öğretmen olan o Amerikalı adam, davanın detaylarını bilmiyordu, bugün bile belirsizliğini koruyan bu davayla ilgili açık noktalar hakkında bir bilgisi yoktu ama o iki anarşist İtalyanın idam edilmesi gerektiğine inanıyordu.

Bu inanca nasıl ulaşmıştı, belki de dürüst bir adam olan o kamp yöneticisini, haksız bir idamın vicdani sorumluları arasına kim sokmuştu?

Tek bir cevabı var bunun.

Gazeteler ve gazeteciler.

Sacco ile Vanzetti davası sırasında “göçmen işçiler” hakkında korkunç yazılar çıkıyordu Amerikan basınında.

Sacco ile Vanzetti yakalandıktan bir yıl sonra 1922'de Saturday Evening Post'ta Kenneth Roberts, “açlık sınırında yaşayan çok sayıda insan Amerika'ya gelip düşük ücretlerle çalışıyor. Para biriktirmek kararlılığıyla pislik ve karanlık içinde yaşıyorlar. Amerikan işçilerinin düzgün bir hayat sürmelerini sağlayacak paraların bir parçasını alıyorlar. Bu, Amerika'da hayat standardını düşürüyor” diye yazmıştı.

Ve, bu inanç Amerikan kamuoyu tarafından benimseniyordu.

Eğer böylesine bir kamuoyu oluşmasa o iki İtalyanı elektrikli sandalyeye o kadar kolay oturtamazlardı.”

MURAT ALBAY'IN İDDİANAMESİ TARAF'LA BAŞLIYOR

Ahmet Altan bu konuşmayı yapmadan önce, bir can daha yeni toprağa verilmişti. Adı Murat Özenalp'ti. Askerdi, oğuldu, eşti, babaydı. 22 Ağustos 2011 tarihinde tutuklandı.

Hakkındaki Balyoz İddianamesi şu satırlarla başlıyordu:

“Günlük olarak yayınlanan bir gazetenin, 20.01.2010 tarihli ve devam eden günlerdeki nüshalarında yayınlanan “BALYOZ DARBE PLANI” isimli haberlerin içeriğinde...”

İşte bugün küçük Duru'nun babası Murat Albay'dan ayrı olmasına yol açan iddianamenin ilk satırı olan “o günlük gazete”; Ahmet Altan'ın yayın yönetmenliğindeki Taraf'tı.

“Darbelerle mücadele ediyoruz” kılıfı altında yapılan büyük komplonun tetikçiliğini yaptı Ahmet Altan ve gazetesi.

Hadi onun söylemiyle yazayım:

Alçaksın Ahmet Altan!

“Eğer böylesine bir kamuoyu oluşmasa Murat Albay’ı ve yüzlerce suçsuz insanı cezaevine o kadar kolay koyamazlardı”

Unutturabilir mi Ahmet Altan bu kirli sicilini belleğimize, arşivlere...

SEN DEĞİL MİSİN...

Bakın daha neler diyor Ahmet Altan:

“(...) Bir gazeteci için “devlet çıkarı” diye bir kavram yoktur, olamaz. “Devlet çıkarını” korumak “devlette çalışanların” işidir. Gazetecilerin işi de gerçekleri açıklamaktır.

(...) Gazetecilerin, devlet konusunda kendi mesleklerinden uzaklaşıp “devlet görevlisi” kılıfına girmesi toplum için en büyük tehlikelerden biridir ve bu büyük tehlike dünyanın her yerinde, her toplum için vardır.

(...) Bizim ülke, “devletin çıkarı” için gerçekleri saklamayı gazetecilik sanan gazetecilerle dolu, bir de hiç utamadan bunu övünerek söylediklerini işitiyoruz.

(...) Basmadığın, gerçekleri sakladığın zaman toplumun sana olan güvenini kötüye kullanıyorsun demektir, ki bu da seni alçak bir sahtekar yapar.

(...)Gazetelerde ne tür ahlaksızlıklar yapıldığını anlamak için sadece “yayınlanan” haberlere bakmak yetmez, asıl hangi haberleri yayınlamadıklarına bakmak gerekir... Ki o haberlerin hangileri olduğunu, dürüst gazeteciler o haberleri yayınlamadıkça okuyucular asla bilemez. □□(...) Gazeteciliğin en büyük alçaklığı ve sahtekarlığı belki de yayınladıklarından çok “yayınlamadıkları” haberlerde saklıdır. (...)”

Bunları söyleyen Ahmet Altan, daha dün Taraf’ta bizzat devletin kendisi haline gelen Cemaat’in sesi olduğunu, onların çıkarlarını koruduğunu unutturabilir mi?

O devletin polisiyle, savcısıyla, hakimiyle Taraf’ta nasıl aynı yatağa girdiğini; onlarla nasıl kirli bir ittifak yaptığını, o devletin tetikçi polislerine nasıl köşe verdiğini unutturabilir mi?

O çeteleşmiş devletin kumpaslarının kamuoyuna taşıyıcısı olup, attığı yalan manşetlerle kaç hayatı kararttığını unutturabilir mi?

Neymiş; “gerçekleri sakladığın zaman alçak bir sahtekar oluyormuşsun.”

Neymiş; “en büyük alçaklık ve sahtekarlık yayınlanmayan haberlerdeymiş.”

Peki Ahmet Altan, sen değil misin; Cemaat’in sızdırma

yalanlarını, polis fezlekelerini, savcı iddianamelerini çarşaf çarşaf manşetlere taşıyıp, suçlanan kişilerin belgeli savunmalarına yer vermeyen?

Sen değil misin; Wikileaks belgelerini sözde yayınlayıp, o belgelerde devletin polislerinin yaptığı ahlaksızları sansürleyen...

“GAZETECİLİKTEN TUTUKLANMADILAR” MANŞETİ

Yüzsüzlüğe devam ediyor Ahmet Altan, bakın neler yaşıyormuş meğer Türkiye’de:

“Gazeteciliğin en ağır baskılar altında olduğu bir dönemden geçiyor Türkiye.

Tek bir eleştiri bile istemeyen bir hükümet var. Basının büyük bölümüne bizzat sahip. Sahip olmadıklarını ise çeşitli biçimlerde tehdit ediyor.

Hoşuna gitmeyen gerçekleri yazanları vatan hainliğiyle suçluyor.

Kendi çıkarıyla vatanın çıkarının aynı olduğunu söyleyen bir yönetim bu.

Sadece yaptıklarından hoşnut olmadıkları gazetecileri değil, karılarının ya da kocalarının yaptıklarından hoşnut kalmadıkları gazetecileri bile işlerinden çıkartıyorlar.

İşsiz gazetecilerin sayısı her gün artıyor.

Yandaşlarını zengin edip, muhaliflerini açlığa mahkum etmeye uğraşıyorlar.

Çok ağır baskılar altında bugün Türk basını.

Bizim basın, sihirbazların kazlarına benzer, ne kadar bastırırsanız bastırın o baskının altında ezilerek ve itiraz etmeden varlığını sürdürür, bugün de sürdürüyor.

Yüzde doksan dokuzu alçakça davranıyor. Gerçekleri saklıyor, çarpıtıyor, gerçeği söyleyenlere saldırıyor. Ama burada da yüzde bir var.

Karanlıkta bir kibrit gibi, etraflarını aydınlatıp gerçekleri söyleyebilmek için kendilerini tüketerek yanıyorlar.

Onların ışığını görüyor, onların ışığıyla umutlanıyor, onların cesaretine ve dürüstlüğüne güveniyoruz.”

Belleğimiz ve arşivler olmasa “Ne kadar da duyarlı ve doğru tespitleri var şu Ahmet Altan’ın” diyeceğim. Oysa aynı Ahmet Altan bugün “gazetecilere en ağır baskıları yaptığını” söylediği Başbakan Erdoğan’a, 2009 yılında babası Çetin Altan’a ödül verdi

Alçaksın Ahmet Altan!

diye g zellemeler yapıyordu Taraf'taki köşesinde:

“Yazarları linç ettiren, hapislere attıran başbakanlardan, yazarlara saygı gösteren başbakanlara gelmek az iř değil...”

Odatv'nin gazetecileri Ahmet Altan'ın bugün dillendirdiği baskıları o günlerde haykırdığı için tutuklanmıştı. Aynı Altan ise gazeteciler tutuklandığında devlet içindeki çetenin sözünü manşete taşıtmaktan da utanmamıştı: “Gazetecilikten Tutuklanmadılar”

Yazmaya daha gerek var mı...

Ahmet Altan, Dünya Basın  zg rl ę  Günü'nde neyi eleştirdiyse onu yaptı Taraf'ta.

Alaklıksa, alçaklık...

Sahtekarlıksa, sahtekarlık...

Gerçekleri saklamaksa, saklamak.

şimdi geçmişini unutturabileceğini, yazgısını değiştirebileceğini sanıyor.

Oysa ki, Herakleitos'un dediği gibi; “İnsanın karakteri, yazgısıdır.”